

Vi bad og Gud helbredte

*Jeg blev forvirret og endda
lidt skeptisk, men Gud havde
virkelig svaret*

Forhallen til Rigshospitalet er et fuoverskueligt sted med trafik ind og ud ad døren.

Mit ærinde i København havde været et helt andet, men min kammerat, som var med, skulle besøge grønlandske venner, som var blevet fløjet til det store sygehus. Familiens mor var indlagt med fremskreden lymfekræft. Alt håb syntes ude.

Vi bad en bøn

Da min ven havde været oppe på afdelingen for at besøge den syge og hendes familie, kom han ned i den kaotiske forhal sammen med den syges ægtemand. Stemningen var mere end trykket. På sygestuen lå den stakkels kvinde ubevægelig i sin seng, og det gik kun én vej. Det eneste, vi kunne gøre, var at bede en bøn for hende og familien. ▶

► Det ville manden gerne, og lidt efter sad vi på de høje, vakkelvorne barstole, som forhallen har så mange af. Det akavede møblement var som et billede på hele den vakkelvorne situation. Vi holdt hinanden i hænderne og bad Gud om en usandsynlig helbredelse.

Efter bønnen havde den grønlandske mand tydeligvis fået et håb. Gad vide, om mit eget håb kunne registreres af nogen? Men nogle dage senere havde kvinden fået det mærkbart bedre.

Da vi hørte det, blev jeg forvirret, måske endda småskeptisk. Men na-

turligvis også glad. Kvindens mand sagde: »Det var, som om der skete noget den dag, vi bad. Fra da af fik hun det bedre.«

Målløse og taknemmelige

Flere overraskende meldinger løb ind. Og efter nogle måneder kom den utrolige besked: Kvinden var helt rask og kunne vende hjem til Grønland og genoptage sit arbejde som lærer. Vi var målløse og taknemmelige.

Vi får ikke en helbredelse at se hver gang. Det er tungt, og så må vi trøste os med, at et kristent menneske ikke lever sit liv i et tomrum, uden håb og uden Gud i verden. Vi lever i forhallen til Riget. Snart vil Jesus slå dørene op, ikke til et sygehus, men til sit evige rige, hvor død, sorg og pine ikke skal være mere. Så lad os kaste al vores bekymring på ham, for han har omsorg for os.

Michael Lerche Nygaard

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

Sognepræst Jørgen
Sejergaard, Korlebo sogn,
holder to minutters andagt
i uge 13

70 300 150

75 82 33 60

jesusnet.dk

Læs om Elses mirakuløse
overlevelse på:
jesusnet.dk/artikel/11172

Bevar Guds ord

Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Lukasevangeliet kapitel 11, vers 14-28*

Jesus hjælper gerne med oprydningen

Jesus har lige drevet en dæmon ud af en person og fortalt om, hvordan det er vigtigt ikke at holde døren åben for dæmonens skadelige kræfter.

Det er en ret skræmmende tekst om, hvordan en mand er stum på grund af en dæmon. Sygdomme kan i nogle tilfælde skyldes en besættelse, men her er det vigtigt at understrege, at det ikke betyder, at vi skal leve i konstant frygt for en dæmonbesættelse, så snart dårligt humør eller symptomerne på en forkølelse melder sig.

Samtidig er det også vigtigt at lægge mærke til, hvordan Jesus understreger, at det er vigtigt at høre Guds ord og bevare det. Det hjælper ikke med en flot og from facade omkring et tomt hylster.

Det elsker dæmonerne nemlig, for så har de styr på indretningen.

Om facaden er et palads eller et skur af gamle halvrådnede forskallings-

Foto: Michele Jackson/iStock/Getty Images Plus

brædder er ikke afgørende, når det gælder troen på Jesus – hvis bare Jesus får lov at blive derinde. Han skammer sig ikke over at gå derind, og han hjælper gerne med at rydde op, så der bliver endnu bedre plads til hans ord.

Morten Stubkjær Klausen

Gud har noget i spil

Holdsport udvikler de sociale samspilsevner

En træner beskrev hver enkelt spiller på et hold som en kombination af forskellige farver. Hver farve står for en styrke, en evne hos spilleren. Alle har mere end én farve, men hvis man er rigtig meget af én farve, er man naturligvis ikke ret meget af de andre. Et stærkt hold har brug for alle farver – spillerne skal være forskellige. Så kan de supplere hinanden.

Det minder mig om Bibelens beskrivelse af det kristne fællesskab. Vi har hver vores stærke og svage sider. Vi skal spille sammen. Støtte hinanden, spille hinanden stærke. Ikke prøve at score billige point til os selv ved at gå for meget solo, men hele tiden tænke på det samlede hold.

Vi skal bære over med dem, der laver en kikser (det får vi jo også selv brug for). Vores spil er supervigtigt. Det drejer sig ikke om et mesterskab, men om, at hele holdet når frem til det evige liv sammen med Gud i den nye verden, han har lovet at komme med en dag.

Sejr til sidst

Jeg må derfor øve mig i at tænke på fællesskabet og ikke bare på egen præstation. Øve mig i at spille andre bedre og i at finde medspillere, der kan spille mig bedre. Øve mig i at møde andres ideer med den grundindstilling, at de kan være lige så gode som mine egne. Øve mig i at hjælpe dem, der er skadet.

Når det spil er i gang, så smiler den himmelske træner. Ham har jeg tillid til. Han måtte gennemgå verdens værste sololøb: på korset, gennem dommen og døden, frem til opstandelsen – for at vi, der er med på hans verdensomspændende hold, kan være sikre på at sejre til sidst!

God kamp!

Sprint Aagaard Korsholm

Fra jesusnet.dk

Foto: Jupiterimages/iStock/Getty Images Plus